

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 141) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Udenrigsministeren fra Stæuning angaaende Handelstraktat-Forhandlingerne med Rusland.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3129).

Forespørgeren (Stæuning): Naar vi fra mit Partis Side for kort Tid siden har anmodet Regeringen og specielt Udenrigsministeren om en Redegørelse angaaende de dansk-russiske Forhandlinger og anmodet om, at denne Redegørelse, saaledes som det har været Skik tidligere, maatte blive givet for den samlede Rigsdag, var det af Interesse for denne Sag og i Ønsket om gennem dette Møde at kunne tilskynde Regeringen til at genoptage Forhandlingerne. Under de nu herskende Forhold med den omfattende Standsning i Erhvervslivet og den deraf følgende Arbejdsløshed maatte vi ønske at prøve enhver Mulighed, enhver Udvej, der kunde indeholde Haab om at bringe forøget Arbejde for danske Arbejdere og danske Erhverv. I det lukkede Møde for den samlede Rigsdag afviste imidlertid Udenrigsministeren de fuldt saglige Synspunkter, som jeg ved denne Lejlighed tillod mig at fremsætte, og nægtede at give Rigsdagen fuld Besked om alt, hvad der angik de nævnte Forhandlinger. Han erklærede, at dette Møde, altsaa Rigsdagens lukkede Møde, ikke var nogen Domstol overfor ham. I dette sidste maa jeg for saa vidt give ham Ret, som det ikke var en Forsamling af den parlamentariske Karakter, at den kunde optræde og afgive en Kendelse. Men Konsekvensen af denne Udenrigsministerens Optræden maatte saa blive den offentlige Behandling af Sagen paa parlamentarisk Maade her i Tinget, det, som altsaa nu indledes. Jeg forudsætter, at ogsaa Udenrigsministeren erkender, at dette Ting er Domstol ogsaa for ham.

Jeg har i Pressen set udtalt en Frygt for, at denne offentlige Forhandling skulde være uheldig, og denne Frygt er ogsaa kommet til Orde fra konservativ Side i et Møde, som paa dette Partis Foranstaltning blev holdt for Partiformændene. I den Henseende tror jeg dog, man kan være rolig; thi ogsaa her har Udenrigsministeren taget Ansvar for en offentlig Forhandling, han har offentlig afvist Grundlaget for en Frygt med Hensyn til en offentlig Forhandling af denne Sag. Det skete allerede før det lukkede Møde, idet den højtærede Udenrigsminister i et Interview i „Fyns Tidende“ og andre Venstreblade udtalte sig om dette Spørgsmaal. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere et Par Linier deraf. Den højtærede Udenrigsminister sagde til de paagældende Blade: „Jeg har heller aldrig ønsket Rigsdagens Døre lukket i den Anledning — altsaa i Anledning af Ruslands-Forhandlingerne —, tværtimod mener jeg, at det havde været mere naturligt om de Meddelelser, der er krævet, blev givet for aabne Døre. Der er ingenting at skjule og intet at stikke under Stolen“. Den højtærede Minister har altsaa selv sagt god for den offentlige Forhandling. Det er ikke blot saa, at han anser den for naturlig, men han ønsker den ligefrem, og den Frygt, der er udtalt fra konservativ Side, er altsaa her paa Forhaand afvist af Udenrigsministeren.

Vort Parti har nu imødekommet Udenrigsministeren og giver ham Anledning til den offentlige Redegørelse, som han saa stærkt ønsker. Nu er Lejligheden til Stede, nu kan der tales til Offentligheden, saaledes som ogsaa Hovedorganet for det konservative Folkeparti Gang paa Gang har krævet, at Offentligheden skulde have fuld Besked, den maatte have en Redegørelse i denne Sag. Det afhænger nu af den højtærede Minister og hans Partier, hvilken Karakter Forhandlingerne i Dag skal have. Mit Parti har, baade fordi vi ønsker internationale Forbindelser, og fordi vi er dem, der nærmest er Repræsentanter for Arbejderklassen, meget stærke Ønsker om, at det gamle Handelsforhold til Rusland skulde genoptages. Vi har en forklarlig Tro paa, at det under de herskende Forhold kunde betyde en Formindskelse af Arbejdsløsheden og derved være til Lykke for adskillige Arbejderhjem og til betydelig Nytte for hele Nationen.

Før Krigen havde Danmarks Erhvervs- liv en meget intim Forbindelse med Rusland, Danmark eksporterede Frø, Leyned-